

مسرور دخیلی

متولد ۱۳۰۲ در مراغه، آذربایجان

در تاریخ ۷ مرداد ۱۳۶۰ در تبریز تیرباران شد

مسرور دخیلی بعد از اتمام دوره دبیرستان، برای تحصیل مهندسی الکترونیک به تبریز رفت. در آنجا به سمت رئیس رادیو تبریز استخدام شد. پس از این مرحله، تحصیلات خود را در دانشکده پزشکی دانشگاه تبریز ادامه داد و به استخدام صلیب سرخ درآمد. در سال ۱۳۳۶ به مهاباد آذربایجان برای ترویج آئین بهائی مهاجرت کرد و به سمت رئیس بخش بیماری‌های گوارشی در بزرگ‌ترین بیمارستان شهر استخدام شد. چندی بعد به تبریز و سپس به تهران نقل مکان کرد. عضو محفل روحانی محلی^۱ تبریز و میان‌دوآب بود و سپس به عضویت هیئت معاونت^۲ انتخاب شد و تا زمان بازداشت در این سمت انجام وظیفه کرد.

در روز ۱۵ تیر ۱۳۶۰ که برای دیدار دخترش در راه سفر به بندر انزلی ورشت بود، پاسداران اتومبیلش را متوقف کردند و او را به مرکز فرماندهی بردند. بعد از ۵ روز او را به تبریز منتقل کردند. ۱۸ روز در سلول انفرادی بود، سپس به زندان تبریز منتقل شد.

در روز ۷ مرداد ۱۳۶۰ او به همراه هشت نفر دیگر از بهائیان، حسین اسدالله زاده، الله وردی میثاقی، منوچهر خاضعی، عبدالعلی اسدیاری، اسماعیل زهتاب، پرویز فیروزی، مهدی باهری و حبیب الله تحقیقی در تیرباران شد. خانواده‌اش همان روز او را در گورستان وادی رحمت تبریز به خاک سپردند.

(این معرفی کوتاه بر مبنای اطلاعاتی که در دسترس ما بوده تهیه شده است. اگر به نکته‌ای برخوردید که دقیق نیست و یا اطلاع مهمی ناگفته مانده است، لطفاً به نشانی ایمیل در صفحه تماس با ما بفرستید.)

^۱ محفل روحانی محلی: هیئتی متشکل از نه نفر که سالانه با رأی بهائیان بزرگسال در هر شهر یا روستا انتخاب می‌شود و مسئول رسیدگی به امور جاری جامعه بهائی در آن محل است.

^۲ هیئت معاونت: افرادی که با تصمیم هیئت مشاورین قاره‌ای برای دوره‌ای پنج‌ساله انتصاب می‌شوند و در حیطه فعالیتشان که معمولاً شامل نواحی کوچک‌تر در یک کشور است، به تشویق افراد و تحکیم جوامع بهائی می‌کوشند. معاونین در ارتباط با محافل روحانی محلی نقش مشورتی دارند.